

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (UE) 2017/2395**z dnia 12 grudnia 2017 r.****zmieniające rozporządzenie (UE) nr 575/2013 w odniesieniu do rozwiązań przejściowych dotyczących złagodzenia wpływu wprowadzenia MSSF 9 na fundusze własne oraz dotyczących traktowania jako duże ekspozycje niektórych ekspozycji wobec podmiotów sektora publicznego denominowanych w walucie krajowej dowolnego państwa członkowskiego****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 114,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Europejskiego Banku Centralnego ⁽¹⁾,uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽²⁾,stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą ⁽³⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 24 lipca 2014 r. Rada Międzynarodowych Standardów Rachunkowości (RMSR) opublikowała Międzynarodowy Standard Sprawozdawczości Finansowej (MSSF) 9 Instrumenty finansowe (MSSF 9). MSSF 9 ma ulepszyć sprawozdawczość finansową w zakresie instrumentów finansowych, uwzględniając problemy, które wyłoniły się w tym obszarze podczas kryzysu finansowego. MSSF 9 stanowi w szczególności odpowiedź na apel sformułowany przez grupę G-20, by przejść na zorientowany w większym stopniu na przyszłość model ujmowania oczekiwanych strat kredytowych na aktywach finansowych. W odniesieniu do ujmowania oczekiwanych strat kredytowych na aktywach finansowych zastępuje on Międzynarodowy Standard Rachunkowości (MSR) 39.
- (2) Komisja przyjęła MSSF 9 rozporządzeniem Komisji (UE) 2016/2067 ⁽⁴⁾. Zgodnie z tym rozporządzeniem instytucje kredytowe i firmy inwestycyjne (zwane dalej „instytucjami”) korzystające z MSSF przy sporządzaniu sprawozdań finansowych są zobowiązane do stosowania MSSF 9 wraz z rozpoczęciem swojego pierwszego roku obrotowego rozpoczynającego się dnia 1 stycznia 2018 r. lub później.
- (3) Stosowanie MSSF 9 może doprowadzić do nagłego znacznego zwiększenia rezerw na oczekiwane straty kredytowe, a co za tym idzie – do nagłego spadku kapitału podstawowego Tier I instytucji. Podczas gdy Bazylejski Komitet Nadzoru Bankowego analizuje obecnie regulacyjne podejście do rezerw na oczekiwane straty kredytowe w dłuższej perspektywie, w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 ⁽⁵⁾ należy wprowadzić rozwiązania przejściowe łagodzące potencjalny znaczący negatywny wpływ na kapitał podstawowy Tier I, wynikający z rachunkowości uwzględniającej oczekiwane straty kredytowe.
- (4) W rezolucji z dnia 6 października 2016 r. w sprawie Międzynarodowych Standardów Sprawozdawczości Finansowej: MSSF 9 ⁽⁶⁾ Parlament Europejski zaapelował o stopniowe wdrażanie, które zminimalizuje wpływ nowego modelu pomiaru utraty wartości w ramach MSSF 9.

⁽¹⁾ Opinia z dnia 8 listopada 2017 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

⁽²⁾ Dz.U. C 209 z 30.6.2017, s. 36.

⁽³⁾ Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 30 listopada 2017 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym) oraz decyzja Rady z dnia 7 grudnia 2017 r.

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Komisji (UE) 2016/2067 z dnia 22 listopada 2016 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1126/2008 przyjmujące określone międzynarodowe standardy rachunkowości zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1606/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do Międzynarodowego Standardu Sprawozdawczości Finansowej 9 (Dz.U. L 323 z 29.11.2016, s. 1).

⁽⁵⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych, zmieniające rozporządzenie (UE) nr 648/2012 (Dz.U. L 176 z 27.6.2013, s. 1).

⁽⁶⁾ Dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym.

- (5) Jeżeli bilans otwarcia instytucji na dzień pierwszego zastosowania MSSF 9 odzwierciedla spadek kapitału podstawowego Tier I w wyniku zwiększonych rezerw na oczekiwane straty kredytowe, łącznie z odpisem na oczekiwane straty kredytowe w całym okresie życia z tytułu aktywów finansowych dotkniętych utratą wartości ze względu na ryzyko kredytowe, zgodnie z definicją w załączniku A do MSSF 9 jak określono w załączniku do rozporządzenia Komisji (WE) nr 1126/2008 ⁽¹⁾ (zwanym dalej „załącznikiem odnoszącym się do MSSF 9”), w porównaniu z bilansem zamknięcia na poprzedni dzień, w okresie przejściowym instytucja ta powinna mieć możliwość uwzględnienia w swoim kapitale podstawowym Tier I pewnej części zwiększonych rezerw na oczekiwane straty kredytowe. Ten okres przejściowy powinien trwać maksymalnie pięć lat i rozpoczynać się w 2018 r. Część rezerw na oczekiwane straty kredytowe, jaką można uwzględnić w kapitale podstawowym Tier I, powinna zmniejszać się z czasem do zera, tak by zapewnić pełne wdrożenie MSSF 9 w dniu następującym bezpośrednio po zakończeniu okresu przejściowego. Wpływ, jaki rezerwy na oczekiwane straty kredytowe wywierają na kapitał podstawowy Tier I, nie powinien być w pełni neutralizowany w okresie przejściowym.
- (6) Instytucje powinny podjąć decyzję co do stosowania tych rozwiązań przejściowych i odpowiednio poinformować o tym właściwy organ. W okresie przejściowym instytucja powinna mieć możliwość jednorazowego cofnięcia swojej pierwotnej decyzji, pod warunkiem uprzedniego uzyskania zezwolenia właściwego organu, który powinien zapewnić, by decyzja taka nie była motywowana względami arbitrażu regulacyjnego.
- (7) Ponieważ rezerwy na oczekiwane straty kredytowe powstałe po dniu, w którym instytucja po raz pierwszy zastosuje MSSF 9, mogą niespodziewanie wzrosnąć w wyniku pogorszenia się perspektyw makroekonomicznych, instytucjom należy w takim przypadku przyznać dodatkowe ulgi.
- (8) Instytucje, które zdecydują się na stosowanie rozwiązań przejściowych, powinny być zobowiązane do dostosowania obliczenia regulacyjnych wymogów kapitałowych, na które rezerwy na oczekiwane straty kredytowe mają bezpośredni wpływ, aby zapewnić, by nie uzyskiwały one nienależnych ulg w kapitale. Na przykład korekty z tytułu szczególnego ryzyka kredytowego, za pomocą których obniżana jest wartość ekspozycji według metody standardowej w odniesieniu do ryzyka kredytowego, powinny być zmniejszane o współczynnik, który skutkuje zwiększeniem wartości ekspozycji. Pozwoliłoby to zapewnić, by instytucja nie korzystała zarówno ze wzrostu swojego kapitału podstawowego Tier I wynikającego z rozwiązań przejściowych, jak i z obniżonej wartości ekspozycji.
- (9) Instytucje, które zdecydują się na stosowanie określonych w niniejszym rozporządzeniu rozwiązań przejściowych związanych z MSSF 9, powinny podawać do wiadomości publicznej swoje fundusze własne, współczynniki kapitałowe, jak również wskaźnik dźwigni, zarówno z zastosowaniem, jak i bez zastosowania tych rozwiązań, aby umożliwić wszystkim zainteresowanym ocenę wpływu tych rozwiązań.
- (10) Należy również przewidzieć rozwiązania przejściowe do celów wyłączenia z limitu dużych ekspozycji, które można zastosować względem ekspozycji na dług niektórych podmiotów sektora publicznego państw członkowskich denominowany w walucie krajowej dowolnego państwa członkowskiego. Okres przejściowy powinien trwać trzy lata, począwszy od dnia 1 stycznia 2018 r., w odniesieniu do ekspozycji tego rodzaju powstałych w dniu 12 grudnia 2017 r. lub po tej dacie, podczas gdy tego rodzaju ekspozycje powstałe przed tym dniem powinny podlegać zasadzie ochrony praw nabytych i nadal korzystać z wyłączenia dotyczącego dużych ekspozycji.
- (11) Aby umożliwić stosowanie rozwiązań przejściowych określonych w niniejszym rozporządzeniu od dnia 1 stycznia 2018 r., niniejsze rozporządzenie powinno wejść w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.
- (12) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (UE) nr 575/2013,

⁽¹⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1126/2008 z dnia 3 listopada 2008 r. przyjmujące określone międzynarodowe standardy rachunkowości zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1606/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 320 z 29.11.2008, s. 1).

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu (UE) nr 575/2013 wprowadza się następujące zmiany:

1) dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 473a

Wprowadzenie MSSF 9

1. W drodze odstępstwa od art. 50, oraz do zakończenia okresu przejściowego przewidzianego w ust. 6 niniejszego artykułu, następujące instytucje mogą uwzględnić w swoim kapitale podstawowym Tier I kwotę obliczoną zgodnie z niniejszym ustępem:

- a) instytucje, które sporządzają swoje sprawozdania finansowe zgodnie z międzynarodowymi standardami rachunkowości przyjętymi zgodnie z procedurą określoną w art. 6 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1606/2002;
- b) instytucje, które zgodnie z art. 24 ust. 2 niniejszego rozporządzenia dokonują wyceny aktywów i pozycji pozabilansowych oraz określają fundusze własne zgodnie z międzynarodowymi standardami rachunkowości przyjętymi zgodnie z procedurą określoną w art. 6 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1606/2002;
- c) instytucje, które dokonują wyceny aktywów i pozycji pozabilansowych zgodnie ze standardami rachunkowości na mocy dyrektywy 86/635/EWG i które stosują ten sam model oczekiwanych strat kredytowych co w przypadku międzynarodowych standardów rachunkowości przyjętych zgodnie z procedurą określoną w art. 6 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1606/2002.

Kwota, o której mowa w akapicie pierwszym, jest obliczana jako suma następujących elementów:

- a) w przypadku ekspozycji ważonych ryzykiem zgodnie z częścią trzecią tytuł II rozdział 2 – kwoty (AB_{SA}) obliczonej według następującego wzoru:

$$AB_{SA} = (A_{2,SA} + A_{4,SA} - t) \cdot f$$

gdzie:

$A_{2,SA}$ = kwota obliczona zgodnie z ust. 2;

$A_{4,SA}$ = kwota obliczona zgodnie z ust. 4 na podstawie kwot obliczonych zgodnie z ust. 3;

f = mający zastosowanie współczynnik określony w ust. 6;

t = zwiększenie kapitału podstawowego Tier I wynikające z możliwości odliczenia od podatku kwot $A_{2,SA}$ oraz $A_{4,SA}$;

- b) w przypadku ekspozycji ważonych ryzykiem zgodnie z częścią trzecią tytuł II rozdział 3 – kwoty (AB_{IRB}) obliczonej według następującego wzoru:

$$AB_{IRB} = (A_{2,IRB} + A_{4,IRB} - t) \cdot f$$

gdzie:

$A_{2,IRB}$ = kwota obliczona zgodnie z ust. 2 skorygowana zgodnie z ust. 5 lit. a);

$A_{4,IRB}$ = kwota obliczona zgodnie z ust. 4 na podstawie kwot obliczonych zgodnie z ust. 3, które skorygowano zgodnie z ust. 5 lit. b) i c);

f = mający zastosowanie współczynnik określony w ust. 6;

t = zwiększenie kapitału podstawowego Tier I wynikające z możliwości odliczenia od podatku kwot $A_{2,IRB}$ oraz $A_{4,IRB}$.

2. Instytucje obliczają kwoty $A_{2,SA}$ oraz $A_{2,IRB}$, o których mowa, odpowiednio, w ust. 1 akapit drugi lit. a) i b), które to wielkości odpowiadają większej z kwot, o których mowa w lit. a) i b) niniejszego ustępu, oddzielnie dla ekspozycji ważonych ryzykiem zgodnie z częścią trzecią tytuł II rozdział 2 oraz dla ekspozycji ważonych ryzykiem zgodnie z częścią trzecią tytuł II rozdział 3:

a) zero;

b) kwota obliczona zgodnie z ppkt (i) pomniejszona o kwotę obliczoną zgodnie z ppkt (ii):

(i) suma 12-miesięcznych oczekiwanych strat kredytowych określonych zgodnie z pkt 5.5.5 MSSF 9 określonych w załączniku do rozporządzenia Komisji (WE) nr 1126/2008 (zwanym dalej „załącznikiem odnoszącym się do MSSF 9”) oraz kwoty odpisu na oczekiwane straty kredytowe w całym okresie życia określonej zgodnie z pkt 5.5.3 załącznika odnoszącego się do MSSF 9 na dzień 1 stycznia 2018 r. lub w dniu pierwszego zastosowania MSSF 9;

(ii) łączna kwota odpisów aktualizujących z tytułu utraty wartości aktywów finansowych sklasyfikowanych jako pożyczki i należności, inwestycje utrzymywane do terminu wymagalności oraz aktywa finansowe dostępne do sprzedaży, zgodnie z definicją zawartą w pkt 9 MSR 39, inne niż instrumenty kapitałowe i jednostki uczestnictwa lub udziały w przedsiębiorstwach zbiorowego inwestowania określona zgodnie z pkt 63, 64, 65, 67, 68 i 70 MSR 39 określonych w załączniku do rozporządzenia (WE) nr 1126/2008 na dzień 31 grudnia 2017 r. lub w dniu poprzedzającym dzień pierwszego zastosowania MSSF 9.

3. Instytucje obliczają kwotę, o którą kwota, o której mowa w lit. a), przekracza kwotę, o której mowa w lit. b), oddzielnie dla swoich ekspozycji ważonych ryzykiem zgodnie z częścią trzecią tytuł II rozdział 2 oraz dla swoich ekspozycji ważonych ryzykiem zgodnie z częścią trzecią tytuł II rozdział 3:

a) suma 12-miesięcznych oczekiwanych strat kredytowych określonych zgodnie z pkt 5.5.5 załącznika odnoszącego się do MSSF 9 oraz kwoty odpisu na oczekiwane straty kredytowe w całym okresie życia określonej zgodnie z pkt 5.5.3 załącznika odnoszącego się do MSSF 9, z wyłączeniem odpisu na oczekiwane straty kredytowe w całym okresie życia z tytułu aktywów finansowych dotkniętych utratą wartości ze względu na ryzyko kredytowe, zgodnie z definicją w załączniku A do załącznika odnoszącego się do MSSF 9 na dzień sprawozdawczy;

b) suma 12-miesięcznych oczekiwanych strat kredytowych określonych zgodnie z pkt 5.5.5 załącznika odnoszącego się do MSSF 9 oraz kwoty odpisu na oczekiwane straty kredytowe w całym okresie życia określonej zgodnie z pkt 5.5.3 załącznika odnoszącego się do MSSF 9, z wyłączeniem odpisu na oczekiwane straty kredytowe w całym okresie życia z tytułu aktywów finansowych dotkniętych utratą wartości ze względu na ryzyko kredytowe, zgodnie z definicją w załączniku A do załącznika odnoszącego się do MSSF 9 na dzień 1 stycznia 2018 r. lub w dniu pierwszego zastosowania MSSF 9.

4. W przypadku ekspozycji ważonych ryzykiem zgodnie z częścią trzecią tytuł II rozdział 2, jeżeli kwota określona zgodnie z ust. 3 lit. a) przekracza kwotę określoną w ust. 3 lit. b), instytucje ustalają wartość $A_{4,SA}$ jako równą różnicy między tymi kwotami; w przeciwnym razie ustalają wartość $A_{4,SA}$ jako równą zero.

W przypadku ekspozycji ważonych ryzykiem zgodnie z częścią trzecią tytuł II rozdział 3, jeżeli kwota określona zgodnie z ust. 3 lit. a), po zastosowaniu ust. 5 lit. b), przekracza kwotę dla tych ekspozycji określoną w ust. 3 lit. b), po zastosowaniu ust. 5 lit. c), instytucje ustalają wartość $A_{4,IRB}$ jako równą różnicy między tymi kwotami; w przeciwnym razie ustalają wartość $A_{4,IRB}$ jako równą zero.

5. W przypadku ekspozycji ważonych ryzykiem zgodnie z częścią trzecią tytuł II rozdział 3 instytucje stosują ust. 2–4 w następujący sposób:

a) w przypadku obliczania $A_{2,IRB}$ instytucje zmniejszają każdą z kwot obliczonych zgodnie z ust. 2 lit. b) ppkt (i) oraz (ii) niniejszego artykułu o sumę kwot oczekiwanych strat obliczonych zgodnie z art. 158 ust. 5, 6 i 10 na dzień 31 grudnia 2017 r. lub w dniu poprzedzającym dzień pierwszego zastosowania MSSF 9. Jeżeli – w przypadku kwoty, o której mowa w ust. 2 lit. b) ppkt (i) niniejszego artykułu – obliczenie daje wynik ujemny, instytucje

ustalają wartość tej kwoty jako równą zero. Jeżeli – w przypadku kwoty, o której mowa w ust. 2 lit. b) ppkt (ii) niniejszego artykułu – obliczenie daje wynik ujemny, instytucje ustalają wartość tej kwoty jako równą zero;

- b) instytucje zastępują kwotę obliczoną zgodnie z ust. 3 lit. a) niniejszego artykułu sumą 12-miesięcznych oczekiwanych strat kredytowych określonych zgodnie z pkt 5.5.5 załącznika odnoszącego się do MSFF oraz kwoty odpisu na oczekiwane straty kredytowe w całym okresie życia określonej zgodnie z pkt 5.5.3 załącznika odnoszącego się do MSFF 9, z wyłączeniem odpisu na oczekiwane straty kredytowe w całym okresie życia z tytułu aktywów finansowych dotkniętych utratą wartości ze względu na ryzyko kredytowe, zgodnie z definicją w załączniku A do załącznika odnoszącego się do MSFF 9, pomniejszoną o sumę powiązanych kwot oczekiwanych strat z tytułu tych samych ekspozycji, które to kwoty obliczono zgodnie z art. 158 ust. 5, 6 i 10, na dzień sprawozdawczy. Jeżeli obliczenie daje wynik ujemny, instytucje ustalają wartość kwoty, o której mowa w ust. 3 lit. a) niniejszego artykułu, jako równą zero;
- c) instytucje zastępują kwotę obliczoną zgodnie z ust. 3 lit. b) niniejszego artykułu sumą 12-miesięcznych oczekiwanych strat kredytowych określonych zgodnie z pkt 5.5.5 załącznika odnoszącego się do MSFF 9 oraz kwoty odpisu na oczekiwane straty kredytowe w całym okresie życia określonej zgodnie z pkt 5.5.3 załącznika odnoszącego się do MSFF 9, z wyłączeniem odpisu na oczekiwane straty kredytowe w całym okresie życia z tytułu aktywów finansowych dotkniętych utratą wartości ze względu na ryzyko kredytowe, zgodnie z definicją w załączniku A do załącznika odnoszącego się do MSFF 9 na dzień 1 stycznia 2018 r. lub w dniu pierwszego zastosowania MSFF 9, pomniejszoną o sumę powiązanych kwot oczekiwanych strat z tytułu tych samych ekspozycji, które to kwoty obliczono zgodnie z art. 158 ust. 5, 6 i 10. Jeżeli obliczenie daje wynik ujemny, instytucje ustalają wartość kwoty, o której mowa w ust. 3 lit. b) niniejszego artykułu, jako równą zero.

6. Instytucje stosują następujące współczynniki do celów obliczenia kwot AB_{SA} i AB_{IRB} , o których mowa, odpowiednio, w ust. 1 akapit drugi lit. a) i b):

- a) 0,95 – w okresie od dnia 1 stycznia 2018 r. do dnia 31 grudnia 2018 r.;
- b) 0,85 – w okresie od dnia 1 stycznia 2019 r. do dnia 31 grudnia 2019 r.;
- c) 0,7 – w okresie od dnia 1 stycznia 2020 r. do dnia 31 grudnia 2020 r.;
- d) 0,5 – w okresie od dnia 1 stycznia 2021 r. do dnia 31 grudnia 2021 r.;
- e) 0,25 – w okresie od dnia 1 stycznia 2022 r. do dnia 31 grudnia 2022 r.

Instytucje, których rok obrotowy rozpoczyna się po dniu 1 stycznia 2018 r., lecz przed dniem 1 stycznia 2019 r., dostosowują daty określone w akapicie pierwszym lit. a)–e), tak by odpowiadały ich rokowi obrotowemu, zgłaszając takie dostosowane daty swojemu właściwemu organowi i podają je do wiadomości publicznej.

Instytucje, które zaczynają stosować standardy rachunkowości, o których mowa w ust. 1, w dniu 1 stycznia 2019 r. lub po tej dacie, stosują odpowiednie współczynniki zgodnie z akapitem pierwszym lit. b)–e), zaczynając od współczynnika odpowiadającego rokowi pierwszego zastosowania tych standardów rachunkowości.

7. Jeżeli instytucja uwzględni w swoim kapitale podstawowym Tier I kwotę zgodnie z ust. 1 niniejszego artykułu, ponownie oblicza ona wszystkie wymogi określone w niniejszym rozporządzeniu i w dyrektywie 2013/36/UE, w których wykorzystano dowolną z następujących pozycji, nie biorąc pod uwagę skutków, jakie dla tych pozycji mają rezerwy na oczekiwane straty kredytowe, które uwzględniła ona w swoim kapitale podstawowym Tier I:

- a) kwotę aktywów z tytułu odroczonego podatku dochodowego, którą odliczono od kapitału podstawowego Tier I zgodnie z art. 36 ust. 1 lit. c) lub którym przypisano wagę ryzyka zgodnie z art. 48 ust. 4;

- b) wartość ekspozycji określoną zgodnie z art. 111 ust. 1, zgodnie z którym korekty z tytułu szczególnego ryzyka kredytowego, o które pomniejsza się wartość ekspozycji, mnoży się przez następujący współczynnik korygujący (sf):

$$sf = 1 - (AB_{SA}/RA_{SA})$$

gdzie:

AB_{SA} = kwota obliczona zgodnie z ust. 1 akapit drugi lit. a);

RA_{SA} = łączna kwota korekt z tytułu szczególnego ryzyka kredytowego;

- c) kwotę pozycji w Tier II obliczoną zgodnie z art. 62 lit. d).

8. W trakcie okresu, o którym mowa w ust. 6 niniejszego artykułu, oprócz podania do wiadomości publicznej informacji wymaganych w części ósmej, instytucje, które podjęły decyzję o stosowaniu rozwiązań przejściowych określonych w niniejszym artykule, podają do wiadomości publicznej kwoty funduszy własnych, kapitału podstawowego Tier I oraz kapitału Tier I, współczynnik kapitału podstawowego Tier I, współczynnik kapitału Tier I, łączny współczynnik kapitałowy oraz wskaźnik dźwigni, jakie miałyby zastosowanie, gdyby instytucje te nie stosowały niniejszego artykułu.

9. Instytucja podejmuje decyzję co do zastosowania rozwiązań określonych w niniejszym artykule w trakcie trwania okresu przejściowego oraz powiadamia właściwy organ o swojej decyzji do dnia 1 lutego 2018 r. Jeżeli instytucja otrzymała uprzednie zezwolenie właściwego organu, może w trakcie trwania okresu przejściowego jednorazowo cofnąć swoją pierwotną decyzję. Instytucje podają do wiadomości publicznej każdą decyzję podjętą zgodnie z niniejszym akapitem.

Instytucja, która podjęła decyzję o zastosowaniu rozwiązań przejściowych określonych w niniejszym artykule, może postanowić o niestosowaniu ust. 4; w takim przypadku powiadamia właściwy organ o swojej decyzji do dnia 1 lutego 2018 r. W takim przypadku instytucja ustala kwotę A_4 , o której mowa w ust. 1, jako równą zeru. Jeżeli instytucja otrzymała uprzednie zezwolenie właściwego organu, może w trakcie trwania okresu przejściowego jednorazowo cofnąć swoją pierwotną decyzję. Instytucje podają do wiadomości publicznej każdą decyzję podjętą zgodnie z niniejszym akapitem.

10. Zgodnie z art. 16 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010 EUNB wydaje do dnia 30 czerwca 2018 r. wytyczne w sprawie ustanowionych w niniejszym artykule wymogów dotyczących podawania informacji do wiadomości publicznej.”;

- 2) w art. 493 dodaje się ustępy w brzmieniu:

„4. W drodze odstępstwa od art. 395 ust. 1 właściwe organy mogą zezwolić instytucjom na generowanie dowolnych ekspozycji wymienionych w ust. 5 niniejszego artykułu, które spełniają warunki określone w ust. 6 niniejszego artykułu, do następujących poziomów:

- a) 100 % kapitału Tier I instytucji do dnia 31 grudnia 2018 r.;
- b) 75 % kapitału Tier I instytucji do dnia 31 grudnia 2019 r.;
- c) 50 % kapitału Tier I instytucji do dnia 31 grudnia 2020 r.

Poziomy, o których mowa w akapicie pierwszym lit. a), b) i c), mają zastosowanie do wartości ekspozycji po uwzględnieniu skutku technik ograniczania ryzyka kredytowego zgodnie z art. 399–403.

5. Rozwiązania przejściowe określone w ust. 4 mają zastosowanie do następujących ekspozycji:

- a) składników aktywów stanowiących należności od rządów centralnych, banków centralnych lub podmiotów sektora publicznego państw członkowskich;

- b) składników aktywów stanowiących należności wyraźnie gwarantowane przez rządy centralne, banki centralne lub podmioty sektora publicznego państw członkowskich;
- c) innych ekspozycji wobec rządów centralnych, banków centralnych lub podmiotów sektora publicznego państw członkowskich, lub przez nie gwarantowanych;
- d) składników aktywów stanowiących należności od samorządów regionalnych lub władz lokalnych państw członkowskich traktowane jako ekspozycje wobec rządu centralnego zgodnie z art. 115 ust. 2;
- e) innych ekspozycji wobec samorządów regionalnych lub władz lokalnych państw członkowskich, lub przez nie gwarantowanych, traktowanych jako ekspozycje wobec rządu centralnego zgodnie z art. 115 ust. 2.

Do celów akapitu pierwszego lit. a), b) i c) rozwiązania przejściowe określone w ust. 4 niniejszego artykułu mają zastosowanie wyłącznie do składników aktywów i innych ekspozycji wobec podmiotów sektora publicznego, lub przez nie gwarantowanych, które są traktowane jako ekspozycje wobec rządu centralnego, samorządu regionalnego lub władz lokalnych zgodnie z art. 116 ust. 4. Jeżeli składniki aktywów i inne ekspozycje wobec podmiotów sektora publicznego, lub gwarantowane przez nie, traktowane jako ekspozycje wobec samorządów regionalnych lub władz lokalnych zgodnie z art. 116 ust. 4, rozwiązania przejściowe określone w ust. 4 niniejszego artykułu mają zastosowanie wyłącznie w przypadku, gdy ekspozycje wobec danego samorządu regionalnego lub władzy lokalnej traktuje się jako ekspozycje wobec rządu centralnego zgodnie z art. 115 ust. 2.

6. Rozwiązania przejściowe określone w ust. 4 niniejszego artykułu mają zastosowanie wyłącznie wtedy, gdy ekspozycja, o której mowa w ust. 5 niniejszego artykułu, spełnia wszystkie następujące warunki:

- a) ekspozycji przypisano by wagę ryzyka równą 0 % zgodnie z art. 495 ust. 2 w brzmieniu obowiązującym w dniu 31 grudnia 2017 r.;
- b) ekspozycja powstała w dniu 12 grudnia 2017 r. lub po tej dacie.

7. Ekspozycja, o której mowa w ust. 5 niniejszego artykułu, powstała przed dniem 12 grudnia 2017 r., której w dniu 31 grudnia 2017 r. przypisano wagę ryzyka równą 0 % zgodnie z art. 495 ust. 2, jest wyłączona z zakresu stosowania art. 395 ust. 1.”.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 2018 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Strasburgu dnia 12 grudnia 2017 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego

A. TAJANI

Przewodniczący

W imieniu Rady

M. MAASIKAS

Przewodniczący